

Trends van onze dag: Tattoos en Piercings

Door Mike Oppenheimer, <http://www.letusreason.org/Current91.htm>, 2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en ingekort door M.V.

Meer en meer zie je mensen die tattoos en piercings hebben. Ze zijn erg “in” geworden. De populariteit van tattoos en piercings heeft een enorme vlucht genomen.

Ik begrijp dat velen deze hebben aangebracht voordat zij een gelovige werden, en dan is dit artikel niet bedoeld om zo iemand te veroordelen, maar om die dingen in perspectief te plaatsen. Evenzo realiseer ik me dat er gelovigen zijn die hun lichaam piercen en tatoeëren. Dit artikel is geschreven om hopelijk antwoorden te geven aan dezen die hierover nagedacht hebben of om dezen die het gedaan hebben een beter beeld te geven van wat ik zie als een belangrijke materie.

Als christenen moeten wij ons niet laten dicteren door de cultuur, en piercing en tatoeëring zijn be-
slust een trend van de wereld; je kan zeggen dat het de geest is van onze tijd.¹

Als u geen christen bent, dan zal niets van wat hier besproken wordt relevant zijn. Ongelovigen maken zich geen zorgen over wat de Heer zegt betreffende dit onderwerp, en er zijn vele andere onderwerpen waaraan zij zich eerst zouden moeten toewijden. In de oosterse en westerse culturen is er ook geen verbod op piercings en tattoos - voor zo'n verbod moet men naar de Bijbel gaan. Wees a.u.b. geduldig en lees dit helemaal door.

De culturele revolutie is door vele stadia gegaan van eigenaardige haardrachten tot uitzinnige kleren, van hanekammen en steekhaar tot gothic kleren, en talloze expressies van iemands individualiteit. De nieuwere trend is piercen en tatoeëren, op grote schaal. Als christenen zouden wij ons niet mogen laten beïnvloeden door de wereld en zijn cultuur¹. De Bijbel leert ons: “word niet aan deze wereld gelijkvormig” (Romeinen 12:2) en in 1 Korinthiërs 6:12 schrijft Paulus over onze nieuwe vrijheid: “Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij niet onder de macht van ook maar iets laten brengen”. Hij herhaalt dit opnieuw in 1 Korinthiërs 10:23: “Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen bouwen op”.

Maar we moeten dit lezen in zijn context; 1 Korinthiërs 10:21-23 zegt: “U kunt niet de drinkbeker van de Heere drinken én de drinkbeker van de demonen. U kunt niet deelhebben aan de tafel van de Heere én aan de tafel van de demonen. Of willen wij de Heere tot jaloersheid verwekken? Wij zijn toch niet sterker dan Hij? Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen bouwen op”. Paulus zegt ons dat wij nu vrij zijn maar we moeten juiste keuzes maken, keuzes die partij kiezen voor de Heer. Dingen die niet door de Heer voorgeschreven zijn kunnen schadelijk zijn voor onze geestelijke gezondheid en groei. Onder de invloed van de wereld die sterker wordt, en met de groepsdruk voor jongeren onder de 20, is het moeilijker geworden om de juiste dingen te doen. Soms kan het erg verwarrend zijn onderscheid te maken tussen wat acceptabel is voor mensen en wat acceptabel is voor God.

Velen zeggen dat lichaampiercing op hetzelfde neerkomt als lang haar in de jaren '60. Lang haar was een teken van rebellie tegen de gevestigde orde (het “establishment”). Als dat een antwoord is voor christenen dan faalt ze. Wij rebelleren niet tegen de gevestigde orde (Romeinen 13) - wij horen de overheid te gehoorzamen, tenzij ze ons specifiek zegt God ongehoorzaam te zijn in bepaalde zaken. Daarnaast is haargroei iets natuurlijk; het is niet iets vreemds dat toegevoegd wordt aan het lichaam. Wij moeten niet naar iemand toe gaan om ons haar te laten groeien, zoals wij naar iemand toe gaan om ons lichaam te doorprikken en met inkt te bekrassen.

¹ Vgl. 1 Johannes 2:15-17.

Voor christenen hebben we het oudtestamentische principe, Deuteronomium 14:1: “U bent kinderen van de HEERE, uw God. U mag uw lichaam vanwege een dode niet kerven ...” Het waren de priesters van Baäl die zichzelf kerfden voor hun god (1 Koningen 18:28) in hun reactie tegen Elia. Dit waren gewone praktijken in culturen die God niet kenden en die andere goden dienden. De praktijk van insnijdingen maken op het gelaat, het lichaam, de armen en de benen, in een tijd van rouw, was universeel onder heidense volken. Het werd gedaan uit respect voor de doden, en zij bekrasten zich ook voor een afgod en de dienst die daaraan gegeven werd.

In de oosterse cultuur droegen velen kleren in karmozijn, smukten zich op met gouden sieraden (zoals ringen in de oren en de neus - zie Jesaja 3:18-21) en ze maakten hun ogen op met oogschaduw (Jeremia 4:30).

“De oorringen die gewoonlijk gedragen werden door Egyptische vrouwen, waren erg grote ringen van goud, 4 tot 6 cm in diameter, en frequent van nog grotere afmeting, of bestaande uit zes ringen die aan elkander gesoldeerd werden. Soms werd een slangjuweel, wiens lichaam van goud was, ingezet met kostbare stenen, gedragen door personen van stand” (New Unger’s Bible Dictionary).

Hebreeuwse vrouwen, en ook de mannen onder de oude Ismaëlieten droegen oorringen (Rechters 8:24-25).

In Genesis 35:4 werd Jakob alle vreemde goden gegeven “en de ringen die ze in de oren droegen. En Jakob verborg ze onder de eik die bij Sichem staat”.

In Exodus 32:2 zei Aäron: “Ruk de gouden ringen die uw vrouwen, uw zonen en uw dochters in hun oren hebben, af, en breng ze bij mij”.

In Exodus 35:22: “Zo kwamen ze, de mannen en de vrouwen. Ieder die gewillig van hart was, bracht sierspelden, oorringen, zegelringen, halssieraden en allerlei gouden voorwerpen. Ja, iedereen die de HEERE een beweegoffer van goud bracht”.

Deze objecten werden gesmolten en gebruikt voor de Heer. Maar zulke objecten werden ook gebruikt voor afgoderij.

Jesaja 3:18-21 noemt het oordeel van de Heer over mensen die het volgende dragen: “de enkelringen, de voorhoofdbanden, de maantjes, de oorhangers, de armbanden, de sluiers, de hoofddoeken, de enkelkettinkjes, de gordels, de reukflesjes, de amuletten, de ringen, de neusringen”.

Zij gebruikten zulke dingen als amuletten en droegen ze als bescherming, en tegelijk als sieraden.

Het was in Israël voor mensen ook acceptabel om een oor-doorprikking in hun oor te hebben wanneer zij werkten als slaven voor een bepaald huishouden (Exodus 21:5-6). Hier staat echter niet dat hij ook een oorring te dragen kreeg. Dit doorprikken gold uniek voor een slaaf die wilde blijven in plaats van voor vrijheid te kiezen.

Vandaag is het dragen van juwelen een acceptabele aandachtstrekker in onze maatschappij, maar het Nieuwe Testament geeft een waarschuwing voor de vrouwen: “Evenzo wil ik dat de vrouwen zich tooien met eerbare kleding, ingetogen en bezonnen, niet met het vlechten van het haar of met goud of parels of kostbare kleren, maar met goede werken, wat bij vrouwen past die belijden godvrezend te zijn” (1 Timotheüs 2:9-10)

We hebben hier een zaak van bescheidenheid. U bescheiden kleden betekent dat het lichaam adequaat bedekt is met kleding, en we horen geen aandacht te trekken naar onszelf. Tattoos en piercings trekken aandacht naar onszelf. Er kunnen vele redenen opgegeven worden maar het komt neer op in het oog vallen, zich onderscheiden, duidelijk uitkomen.

Sommige van deze praktijken gaan vandaag erg ver. Er zijn er die hun tanden puntvormig bijvijlen. Sommigen zetten teflon-implantaten onder hun hoofdhuid die eruit zien als hoornen. Anderen hebben talloze piercings in hun hoofd en hun hele lichaam.

Het Hebreeuwse volk werd verboden enige insnijding of markering te maken in hun lichaam. Dit werd geassocieerd met heidense culten. Leviticus 19:28: “U mag vanwege een dode geen inkerving in uw lichaam maken en geen tatoeages bij uzelf aanbrengen. Ik ben de HEERE”. Israël moest anders zijn dan de naties rondom hen, en zo ook de Kerk. Alhoewel wij niet specifiek onder deze wet-

ten vallen zijn het nog steeds principes die bij de voorbeelden behoren in het Oude Testament (vgl. Romeinen 15:4).

Elke vrijwillige misvorming van het lichaam was in zichzelf verboden. Het lichaam behoort God toe en is de Tempel van God, en wij zijn gemaakt naar het beeld van God, en daarom mag het niet misvormd worden (Genesis 1:26-27).

“U mag vanwege een dode **geen inkerving** in uw lichaam maken en **geen tatoeages** bij uzelf aanbrengen. Ik ben de HEERE” - Leviticus 19:28. **Kan het nog duidelijker?**

Sommigen zeggen: “God gebod besnijdenis en dat is snijden in het vlees”. Dat is waar, maar het gaat hier eerstens om mannen, en tweedens gaat het hier over een specifieke plaats en niet elders in het lichaam. En deze kleine operatie werd door de Heer bevolen op de achtste dag, niet zoals een mens dat verkiest. Het was significant voor Israël en behoorde bij het Abrahamitische verbond. Het was verplicht voor hen die zich bij Israël verenigden om de ware God te aanbidden. Het symboliseert het nieuwe hart dat God geeft aan hen die Hem volgen (Genesis 17:10; 34:15; Exodus 4:26; Handelingen 7:8; Kolossenzen 2:11; Romeinen 4:10-11). Alhoewel het deel uitmaakte van het verbond dat God instelde met Israël, zei Paulus dat dit van geen nut was in het Nieuwe Verbond (Galaten 5:2-6).

We moeten ons de vraag stellen: “Verheerlijkt deze tattoo of piercing God, of verheerlijkt het de mens?” En ook: “Wat is de reden waarom wij dit doen?” De wereld (maatschappij en cultuur) werkt met rages, maar wij mogen de wereld niet kopiëren. Dit zijn huidige modetrends waardoor de christen niet mag beïnvloed worden. Mensen aanbaden hun goden met zulke dingen. Als een christen zich laat piercen of tatoeëren met een “christelijke tattoo”, is het duidelijk niet hun bedoeling daarmee andere goden te aanbidden, maar kunnen wij nu zeggen dat wij daarmee de ware God eren?

Het eerste merkteken aangebracht op een mens was door God gedaan, en het was voor zijn bescherming. Genesis 4:15: “Maar de HEERE zei tegen hem: Daarom zal al wie Kaïn doodt zevendvoudig gewroken worden! En de HEERE **merkte Kaïn met een teken**, zodat niemand die hem tegenkwam, hem zou doden”. God verzekerde hem van zijn persoonlijke veiligheid door een uiterlijk teken dat hem levensbescherming verleende.

Sommige van de interpretaties van dit merkteken van Kaïn zijn geweest: een indruk op zijn voorhoofd dat door allen gezien kon worden en dat Kaïns misdaad aangaf; het teken van het kruis; meelaatsheid; verlamming van zijn ledematen; een ziekte; een hoorn op zijn hoofd om een aanvallende te weerstaan. Realistischer is dat het een letter of teken van zijn naam was, of zijn naam voluit. Het was een teken dat hem beschermde tegen hen die hem wilden doden uit wraak, doordat zij de betekenis van het teken konden vatten. Dit diende een geheel ander doel dan een hedendaagse tattoo.

Ook in Ezechiël werd er een teken op mensen gezet om hen te beschermen en hen te bewaren omdat zij rechtvaardig waren en de onrechtvaardigen moesten gedood worden (Ezechiël 9:4): “En de HEERE zei tegen Hem: Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en zet een **merkteken op de voorhoofden** van de mannen die zuchten en kermen over al de gruweldaden die in het midden ervan gedaan worden”. Dit was een tijdelijke identificatie voor de rechtvaardigen om onderscheiden te worden van de onrechtvaardigen. Dit moest niet herhaald worden, en het rechtvaardigt geen religieuze markerings op onze lichamen.

Tatoeëren

Het woord tattoo komt van het Tahitiaanse “tatu” en dat betekent “iets merken”.

“Tatoeëren werd al sedert 2000 vC. geïntroduceerd door de Egyptenaren. Kleurentatoeëring werd erg ontwikkeld bij de Maori's van Nieuw Zeeland, en het was eens populair als een vorm van versiering in China, India en Japan. Zeevaarders introduceerden de praktijk in Europa in de tijd van de ontdekkingsreizen (16de en 17de eeuw)” (Encarta Encyclopedie).

Kapitein Cook ontdekte de tot dan toe onbekende eilanden van de zuidelijke zeeën. Op 11 april 1769 werd Tahiti ontdekt en hij en zijn bemanning gingen enkele dagen later aan land. Joseph

Banks gaf als eerste verslag over de naam en de gewoonten van het volk dat markeringen had, en plaatste zijn observaties in kranten.

Maori-chef, getekend door Cook

“De Maori’s van Nieuw Zeeland tatoeëerden met zorg uitgewerkte ontwerpen op hun gezichten om uitdrukkingen van vrees te vermommen. Vroege Japanners droegen tattoos om hun rang in de maatschappij aan te geven. Tattoos werden in de 19de eeuw gebruikt om criminelen aan te duiden en in de 20ste eeuw werden zo gevangenen gemarkeerd in nazi-concentratiekampen” (Compton’s Interactive Encyclopedia Deluxe).

Vandaag zijn hier in Hawai² tattoos erg populair en mensen kunnen een uitgewerkt design hebben rond hun enkel of pols, tot een groot deel van hun lichaam. De laatste tijd hebben meisjes één enkele arm bedekt met verscheidene tattoos.

De wereld heeft verschillende tattoo-ontwerpen die voortkomen uit talloze culturen in de wereld (China, Japan, Maori, India, enz.).

De meerderheid van de tekeningen hebben religieuze betekenis, vele tattoos hebben de naam van de god die de mensen dienen, zoals zij dat in antieke tijden deden. Zoals beschermende amuletten werd van tattoos gedacht dat ze magische krachten hadden om boze geesten af te weren en om de drager te beschermen tegen ziekte. Figuren van de dood, draken en mythologische creaturen, tot zelfs crucifixen zijn populair. Slangen en occulte symbolen zijn erg populaire ontwerpen. Engelen (zelfs uit de Bijbel) en afschuwelijke wezens worden kunstzinnig getekend op talloze delen van het lichaam. Maar toont dit niet iets diepers aan?

David Kuplian, vice-president van WorldNetDaily.com, zegt: “... doorheen de geschiedenis droegen bepaalde handelwijzen in een maatschappij bij aan haar neergang en ze maakten mensen rijp voor rebellie tegen God”. De piercings en tatoeages van beroemdheden beschrijvend klaagt Kuplian: “Het is alsof de rebelse geest van verworden, heidense maatschappijen uit het verleden nu in de hedendaagse popcultuur wordt geënt” (“The Marketing of Evil,” Whistleblower, December 2003).

Alhoewel Kuplians rapport gebaseerd is op de huidige toestand in onze wereldlijke cultuur, zouden christenen ook kennis moeten nemen van een gelijkaardige populariteit van expressie bij de jeugd in de Kerk.

Tattoos kunnen gevonden worden in oude civilisaties. De Egyptenaren beoefenden de vaardigheid van tatoeëren. De Israëlieten werden bevrijd uit deze natie die hen 430 jaar gevangen hield. Nadat zij verlost werden mochten de Israëlieten geen gebruiken van de heidenen volgen of adopteren. Omdat zij deze waarschuwingen niet gehoorzaamden, die voor hun eigen bescherming dienden, werden zij constant verstrikt door hun vijanden: “Ze gingen de heidenvolken achterna die rondom hen woonden, terwijl de HEERE hun geboden had niet te doen als zij” (2 Koningen 17:15).

Tijdens hun tocht door de woestijn werd de Israëlieten gezegd: “U mag vanwege een dode **geen inkerving** in uw lichaam maken en **geen tatoeages** bij uzelf aanbrengen. Ik ben de HEERE” (Leviticus 19:28).

Er zijn er in de kerk die tattoos aanmoedigen en die menen dat dit verbod enkel voor heidense afbeeldingen geldt. Maar merk op dat dit vers spreekt van inkervingen en tatoeages op zichzelf, zonder verder te specificeren over de aard van de afbeeldingen.

Zie hoe de Bijbel waarschuwt met betrekking tot de laatste dagen (70ste jaarweek), en alhoewel die dagen er nog niet zijn, komen ze:

“En het [de Valse Profeet, de Antichrist] maakt dat men aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven een **merkteken** geeft **op** [Gr. *epi*] **hun rechterhand of op** [Gr. *epi*] **hun voorhoofd**, en het maakt dat niemand kan kopen of verkopen, behalve hij die dat merkteken heeft, of de naam van het beest of het getal van zijn naam” (Openbaring 13:16-17).

² Mike Oppenheimer woont in Hawaiï.

Dit teken zal aansluiten bij de wereldhandel. Ik zeg niet dat tattoos op zich het merkteken zijn, maar er is een opzettelijke ongevoeligmaking aan de gang vandaag die een generatie voorbereidt om helemaal niets kwaads te zien wanneer het teken van het beest wordt ingevoerd. Als u allerlei tekeningen op uw lichaam hebt, dan zal eentje meer geen verschil maken. In feite kan het verwelkomd worden wegens zijn solvabiliteit. Dit merkteken zal een signatuur worden voor wie u dient en in wie u gelooft (het Beest, het zal zijn naam en nummer bevatten). Als de tattoo stijlvol is zullen de mensen willen tonen dat zij wereldburgers zijn van het nieuwe tijdperk - het zal iets patriottisch hebben. Ik denk dus dat in deze rage meer zit dan wat men op 't eerste zicht zou denken.

De Bijbel waarschuwt in Openbaring 14:9-10 met een **luide stem**: “En een derde engel volgde hen, die met een luide stem zei: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het **merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand** ontvangt, dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn, en gepijnigd worden in vuur en zwavel voor het oog van de heilige engelen en van het Lam”

Als Gods volk moeten wij leren uit de lessen van Israël (Leviticus 19:28). God waarschuwde Zijn volk herhaaldelijk ... Deuteronomium 18:9-14: “Wanneer u in het land komt dat de HEERE, uw God, u geeft, mag u niet leren handelen overeenkomstig de gruweldaden van die volken ...”

Deuteronomium 20:18: “opdat zij u niet leren handelen overeenkomstig alle gruwelijke dingen die zij voor hun goden gedaan hebben, zodat u tegen de HEERE, uw God, zou zondigen”.

Hun inkervingen en tattoos waren gewoonlijk gelinkt aan de goden die zij aanbaden. Ook vandaag zijn religieuze tekeningen populair.

In het Nieuwe testament worden zulke geboden niet herhaald. Maar dat betekent niet dat we ze kunnen negeren. De principes blijven bestaan: we horen de heidenen niet na te doen.

1 Korinthiërs 3:16-17: “Weet u niet **dat u Gods tempel bent** en dat de Geest van God in u woont? Als iemand de tempel van God te gronde richt, zal God hem te gronde richten, want de tempel van God is heilig, en deze tempel bent u”. Dit te gronde richten gebeurt dikwijls door immoraliteit maar ook door andere dingen. De vraag die men moet stellen is: zouden Jezus of de apostelen een tattoo nemen? Tattoos zijn geen nieuw concept; ze bestonden ook in Jezus' dagen.

“Of weet u niet, dat **uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest**, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. **Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest**, die van God zijn” (1 Korinthiërs 6:19-20).

Uw lichaam is niet van uzelf en het moet heilig zijn (apart gezet en rein) met betrekking tot Gods dienst. God stond niet toe dat mensen enig object in de tabernakel of tempel zouden brengen, en evenmin geschilderde afbeeldingen of graffiti. Zo moet onze lichamelijke tempel heilig zijn. Als onze lichamen niet van ons zijn maar van God, dan is Hij het van wie wij de toestemming moeten krijgen, niet van onze vrienden.

Romeinen 6:13: “En stel uw leden niet ter beschikking aan de zonde als wapens van ongerechtigheid, maar stel uzelf ter beschikking aan God, als mensen die uit de doden levend geworden zijn. En laat uw leden wapens van gerechtigheid zijn voor God”. 1 Korinthiërs 10:31: “Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God. Ga nu na of tattoos onder dit thema passen.

Ons getuigenis ligt niet in een kruis dat we om de hals dragen, of een christelijke T-shirt, een bumpersticker, en evenmin een tattoo. Ons getuigenis ligt in ons gedrag en het woordelijke getuigenis.

Zie ook:

- o Tattoo of geen Tattoo : <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tattoos.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm